

Sygn. akt III KKN 166/98

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Feliks Tarnowski (spraw.)

Sędziowie SN: - Andrzej Deptuła

Jerzy Steckiewicz

Protokolant: Teresa Jarosławska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Krzysztofa Parchimowicza

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2000 r.

sprawy **A. A.**

oskarżonej z art. 252 § 1 d.kk

z powodu kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść oskarżonej – PR III KnP [...]

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. II Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 25 września 1996 r., sygn. II K [...]

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi

2

**Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania w
instancji odwoławczej.**

U Z A S A D N I E

Prokurator Rejonowy w K. oskarżył A. A. o to że:

„w nocy 24 grudnia 1995 roku w K. utrudniała postępowanie przygotowawcze w sprawie zabójstwa J. W. w ten sposób, że będąc na miejscu przestępstwa zatarła ślady przez umycie noża, którym zadano cios i odłożyła go w inne miejsce”

tj. o czyn z art. 252 § 1 d.kk.

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 25 września 1996 roku sygn. II K [...] uniewinnił oskarżoną od popełnienia zarzucanego jej czynu. Orzeczenie powyższe zostało zaskarżone przez Prokuratora Rejonowego w K. na niekorzyść oskarżonej.

W apelacji zarzucającej błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Wojewódzki w K., po rozpoznaniu apelacji, wyrokiem z dnia 17 grudnia 1996 roku sygn. II Ka [...] zmienił zaskarżone orzeczenie w sposób, że oskarżoną A. A. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 252 § 1d. kk i na podstawie art. 252 § 3 d.kk odstąpił od wymierzenia kary.

Od wyroku Sądu Wojewódzkiego kasację na korzyść A. A. złożył Prokurator Generalny

z a r z u c a j ą c

rażące naruszenie przepisu prawa procesowego – art. 383 § 2 d.kpk polegające na skazaniu oskarżonej, która została uniewinniona przez sąd pierwszej instancji od popełnienia zarzucanego jej przestępstwa

i w n o s z ą c

o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Wojewódzkiemu w K. do ponownego rozpoznania w instancji odwoławczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, bowiem zaskarżony wyrok zapadł z rażącą obrazą przepisu art. 383 § 2 d.kpk. Przepis ten (obecnie art. 454 § 1 kpk) statuował, iż sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono bądź warunkowo umorzono postępowanie.

W sprawie niniejszej – jak wyżej wskazano – Sąd Wojewódzki w K. zmienił uniewinniający wyrok Sądu Rejonowego w K. w ten sposób, że uznał A. A. za winną przestępstwa określonego w art. 252 § 1 d.kk i na podstawie art. 252 § 3 d.kk odstąpił od wymierzenia oskarżonej kary.

Orzeczenie sądu o odstąpieniu od wymierzenia kary oznacza niewątpliwie, że sprawca dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa, jednakże ze względu na istnienie przesłanek przewidzianych w ustawie albo innych okoliczności decydujących o sędziowskim wymiarze kary, nie jest celowe orzekanie w stosunku do niego kary zasadniczej nawet w minimalnym rozmiarze. Orzeczenie takie ma charakter sądowego potępienia czynu i jego sprawcy z jednoczesnym stwierdzeniem niecelowości stosowania względem niego środków represji karnej.

A zatem odstąpienie od wymierzenia kary różni się w sposób zasadniczy od orzeczeń o uniewinnieniu, umorzeniu, czy też warunkowym umorzeniu postępowania, o których mowa w art. 383 § 2 d.kpk.

Sąd Najwyższy wypowiadając się wielokrotnie w kwestii zakresu zakazu skazania oskarżonego przez sąd odwoławczy prezentował konsekwentną linię orzeczniczą, w myśl której zakaz przewidziany w art. 383 § 2 d.kpk dotyczy wszystkich form skazania (zob. uchwała z 12 października 1990 r., V KZP 23/90, OSNKW 1991, z. 4-6, poz. 17, uchwała z 22 grudnia 1993 r., I KZP 34/93, OSNKW 1994, z. 1-2, poz. 9; wyrok z 27 października 1995 r., III KRN 120/95, OSNPrPr 1996, z. 5, poz. 9; wyrok z 6 stycznia 1997 r., V KKN 125/96, OSNKW z. 3-4, poz. 33; wyrok z 7 grudnia 1994 r., II KRN 234/94, Przegląd orzecznictwa: Z.Doda, J.Grajewski, PS 1996, z. 6, poz. 33; wyrok z 22 marca 1978 r., V KR 30/78, OSNKW z. 7-8, poz. 88; wyrok z 13 września 1975 r., III KR 81/75, OSNPG 1976, z. 1-2, poz. 9).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy – uwzględniając kasację – uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania w instancji odwoławczej.

Przewodniczący: SSN (Felix Tarnowski)

Sędziowie: SSN (Andrzej Deptuła)

f/ak

(Jerzy Steckiewicz)

aw